

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Млинівський технологіко-економічний фаховий коледж

Затверджую
Голова приймальної комісії
Млинівського технологіко-
економічного фахового коледжу
*Вячеслав ЯЦКЕВИЧ
Наказ №48 від 01.05.2026р.

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
для вступників до
Млинівського технологіко-економічного фахового коледжу
на основі
базової середньої освіти
для здобуття освітньо-професійного ступеня
фаховий молодший бакалавр

за спеціальностями:

- D1 Облік і оподаткування
- D3 Менеджмент
- D7 Торгівля
- F7 Комп'ютерна інженерія
- H2 Тваринництво
- H6 Ветеринарна медицина

Програма співбесіди з української мови для вступників на основі базової загальної середньої освіти (9 класів) на навчання для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра за спеціальностями:

D1 Облік і оподаткування ОПП Облік і оподаткування

D3 Менеджмент ОПП Менеджмент

F7 Комп'ютерна інженерія ОПП Комп'ютерна інженерія

H2 Тваринництво ОПП Технологія виробництва та переробки продукції тваринництва

H6 Ветеринарна медицина ОПП Ветеринарна медицина

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

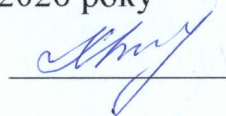
Галина НОВОСАД – викладач філологічних дисциплін

Іванна МИХАЛЬЧУК – викладач філологічних дисциплін

Програма обговорена та схвалена на засіданні циклової комісії загальноосвітніх, соціально-економічних та гуманітарних дисциплін

Протокол № 9 від “ 30 ” квітня 2026 року

Голова циклової комісії

Іванна МИХАЛЬЧУК

Програма затверджена на засіданні приймальної комісії Млинівського технологічно-економічного фахового коледжу

Протокол №2 від “ 01 ” травня 2026 року

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Ігор КОПЧИК

Вступ

Співбесіда з української мови є вступним випробуванням до Млинівського технологічно-економічного фахового коледжу на навчання для здобуття освітньо- професійного ступеня фахового молодшого бакалавра. Співбесіду з української мови абітурієнти складають у формі усної відповіді при вступі на всі спеціальності.

Програма співбесіди з української мови складена відповідно до Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови для осіб, які бажають здобувати фахову передвищу освіту на основі базової загальної середньої освіти.

Програма співбесіди складається з таких змістових розділів:

1. Мета та завдання співбесіди.
2. Інформаційний обсяг співбесіди.
3. Рекомендована література.
4. Форма контролю.
5. Засоби діагностики успішності навчання.
6. Критерії оцінювання.
7. Додатки.

1. Мета та завдання співбесіди

Українська мова з відродженням України набула статусу державної. Це зумовило розширення її функцій у суспільстві. Тому кожен громадянин держави, незалежно від фаху, мусить досконало знати українську літературну мову, її норми, серед яких особливе місце займає правопис.

Готуючись до вступу, абітурієнти повинні усвідомлювати, що мова належить до найважливіших ознак людини.

Випускник – це вже зрілий громадянин нашої держави. Однією з ознак його зрілості є володіння рідною мовою, що свідчить про глибину його духовної культури. Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності вступника є тестові завдання.

Завдання співбесіди з української мови полягають у тому, щоб оцінити знання та вміння вступників із таких змістових розділів:

- Фонетика. Графіка
- Орфографія
- Лексикологія. Фразеологія
- Будова слова. Словотвір
- Морфологія
- Синтаксис

Метою співбесіди з української мови є оцінювання рівня сформованості мовної компетентності випускників базової школи,

визначення рівня відповідності навчальних досягнень учнів освітньому стандарту та чинній навчальній програмі.

2. Інформаційний обсяг співбесіди

Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й не наголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н* та *nn* у прикметниках і дієприкметниках, *не* з різними частинами прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази.

Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.

Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

Морфологія

Іменник

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на

позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) *один, одна;*
- 2) *два, три, чотири;*
- 3) *від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;*
- 4) *сорок, дев'яносто, сто;*
- 5) *двісті - дев'ятсот; нуль, тисяча, мільйон, мільярд;*
- 6) збірні;
- 7) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.

Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання прислівників разом і через дефіс.

Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). 4

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.

Вигук

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків.

Звуконаслідувальні слова.

Синтаксис Словосполучення

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа

речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю чи відсутністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю засобів ускладнення (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення.

Особливості

узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

Просте ускладнене речення

Узагальнюючі слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами.

Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені.

Відокремлені додатки, обставини.

Відокремлені уточнюючі члени речення. Розділові знаки в односкладними членами.

Складне речення

Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація й сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення

Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;
- 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення

Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора.

Заміна прямої мови непрямою.

Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Абітурієнти повинні

знати:

- що вивчає кожен розділ мовознавства;
- систему звуків української мови, їх класифікацію, найдавніші та позиційні чергування фонем, спрощення в групах приголосних звуків;
- поняття «склад», «наголос»;
- основні норми української літературної вимови;
- основні правила орфографії (орфограми) та переносу слів з рядка в рядок;
- систему лексичних значень слів: багатозначні слова, омоніми, антоніми, синоніми, пароніми; активну і пасивну лексику, лексику української мови з погляду стилістичного та за походженням (запозичена і власне українська);
- джерела і класифікацію фразеологізмів;
- види морфем та основні словотворчі засоби мови; способи словотворення;
- поняття про граматичні категорії, значення і форми слів; єдність граматичного і лексичного значень слів;
- систему частин мови, принципи їх виділення, основні граматичні категорії повнозначних і службових частин мови;
- поняття про словосполучення, його будову, значення, види граматичних зв'язків у словосполученні,
- структуру простого речення, його головні та другорядні члени і способи їх вираження;
- типи односкладних речень;
- систему простих ускладнених речень, їх пунктуацію;
- види складних двокомпонентних та багатокомпонентних речень, їх пунктуації.

вміти:

- розташувати слова за алфавітом;
- розрізняти в словах тверді і м'які, дзвінкі і глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні;
- визначати основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, звукове значення букв у слові;
- ставити правильно наголос у словах відповідно до орфоепічних норм; визначати належність слів до певної лексичної категорії:

однозначні й багатозначні, загальноповжиті (нейтральні) і стилістично забарвлені слова, пароніми, омоніми, архаїзми, історизми, неологізми, запозичені слова чи власне українські;

- співвідносити фразеологізми та їх лексичне значення;
- розуміти явище синонімії та антонімії серед фразеологізмів;
- розпізнавати частини мови, знати їх граматичні категорії та значення;
- знаходити і виправляти помилки на вивчені правила орфографії;
- виділяти у слові закінчення, корінь, префікс, суфікс та основу;
- які слова є незмінними;
- розрізняти форми слова і спільнокореневі слова;
- розрізняти структурні відмінності простих, ускладнених і складних речень, складних речень із сурядним і підрядним зв'язком;
- визначати види складних речень (сполучникові й безсполучникові), засоби зв'язку між частинами речення у складному, межі частин у складному реченні,
- правильно ставити розділові знаки у різних синтаксичних структурах;
- знаходити і виправляти пунктуаційні помилки на вивчені правила;
- знаходити складнопідрядне речення у тексті, у тому числі з кількома підрядними частинами;
- визначати головну і підрядну частини, види складнопідрядних речень, їх істотні ознаки, межі головної і підрядної частин, кількість частин;
- розрізняти сполучники і сполучні слова;
- визначати головні та другорядні члени речення;
- редагувати лексичні, граматичні, стилістичні помилки у словосполученнях.

3. Рекомендована література

Основна

1. Авраменко О. М. Українська мова : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. Київ : Грамота, 2017. 160 с.
2. Глазова О. П., Кузнецов Ю. В. Українська мова : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. Харків : Ранок, 2009. 226 с.
3. Голуб Н. Б., Ярмолюк А. В. Українська мова : підруч. для 9 кл.

загальноосвіт. навч. закладів. Київ : Педагогічна думка, 2017. 308 с.

4. Заболотний В. В., Заболотний В. П. Українська мова : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. Київ : Генеза, 2017. 272 с.

5. Караман С. О., Горошкіна О. М., Караман О. В., Попова Л. О. Українська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з поглибленим вивченням філології : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. Харків : Ранок, 2017. 272 с.

6. Козачук Г. О. Підвищення грамотності учнів: Навчальний посібник. Київ : Освіта, 1993.

7. Козачук Г. О. Українська мова для абітурієнтів: Навчальний посібник. Київ : Вища школа, 1993.

8. Козачук Г. О., Шкурятяна Н. Г. Практичний курс української мови: Навчальний посібник. Київ : Вища школа, 1993.

9. Міляновський Е. Шкільний довідник з української мови. 5-11 клас. Тернопіль : Вища школа, 1998.

10. Стоян Л. Українська мова: посібник з орфографії та пунктуації. Київ : Наук. Думка, 1998.

11. Ужченко В. Д., Ужченко Д. В. Українська мова: На допомогу абітурієнту. Київ : Форум, 2002.

12. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О. Потебні; Інститут української мови. Київ : Наук. Думка, 2003.

13. Федчук Л., Шевчук Т. Практикум з української орфографії та пунктуації. На допомогу вступнику. Методичний посібник. Рівне : РДГУ, 2000.

14. Ющук І. Практикум із правопису української мови. Київ : Освіта, 1994.

Додаткова

1. Авраменко О. М. Українська мова. Зошит для контрольних робіт з української мови. Київ : Грамота, 2017. 56 с.

2. Данилевська О. М. Українська мова. Зошит для тематичного контролю з української мови. Київ : Оріон.

3. Дудка О. О., Шевельова Л. А. Українська мова. Комплексний довідник. 5-11 класи. Харків : Гімназія.

4. Заболотний В. В., Заболотний В. П. Тестовий контроль результатів навчання. Українська мова та література. 2017.

4. Черсунова Н. І. Українська мова та література. 9 клас : зошит для поточного та тематичного оцінювання. Харків : ПЕТ, 2018.

5. Форма контролю

Співбесіда.

6. Засоби діагностики успішності навчання

Рейтинг.

7. Критерії оцінювання

Час виконання завдання – не обмежений.

Співбесіда з української мови складається із 7 завдань різного рівня складності.

1. Завдання 1, 2, 3 вимагають чіткої та лаконічної відповіді на запитання. Максимальний бал за кожне таке завдання – 10.

10	Відповідь на питання лаконічна, вичерпна, відповідає нормам СУЛМ
5	Відповідь не повна, у ній є фактичні помилки.
0	Відповідь не правильна або її немає

2. Завдання 4, 5, 6 вимагають практичного застосування знання української мови, пояснення певних мовленнєвих випадків. Максимальний бал за кожне таке завдання – 15.

15	Відповідь на питання лаконічна, вичерпна, відповідає нормам СУЛМ. Практичне завдання виконано.
10	Відповідь частково правильна, проте є фактичні помилки у теоретичній чи практичній частині.
5	Відповідь не повна, у ній є фактичні помилки.
0	Відповідь не правильна або її немає

3. Завдання 7 передбачає створення невеликого усного висловлювання, яке відповідає зазначеній у білеті темі. Максимальний бал – 25. Оцінювання здійснюється відповідно до 5 окремих критеріїв, а саме:

- відповідність темі;
- логічність та послідовність;
- нормативність мовлення;
- виразність та експресивність;
- актуальність.

Відповідність темі	
5	Висловлювання повністю відповідає темі.
3	Висловлювання частково відповідає темі, вступник відходить від визначеної стратегії розповіді.
1	У відповіді є лише окремі тези, які стосуються заданої теми.

0	Висловлювання повністю не відповідає темі завдання. Обсяг відповіді не дає можливості зрозуміти проблему, підняту мовцем.
Логічність та послідовність	
5	Висловлювання логічно структуроване. У ньому чітко виокремлюються теза, основна частина та висновок.
3	Розповідь фрагментована. Послідовність викладу думок порушена. Проте висловлювання зберігає свою цілісність.
1	Відповідь логічно не структурована. Висловлювання складається з окремих тез, які не пов'язані між собою.
0	Обсяг відповіді не дає можливості виокремити в ній чітку структуру. Речення відповіді не пов'язані логічно і за змістом.
Нормативність мовлення	
5	Вступник обирає нормативні засоби мовлення, правильно будує речення.
3	У мовленні є граматичні, лексичні помилки, проте їхня кількість не впливає на розуміння змісту тексту, не є критичною.
1	У висловлюванні велика кількість порушень норм української мови. Значна кількість граматичних помилок заважає розумінню змісту розповіді. Вступник використовує росіянізми, діалектизми.
0	Мовлення нерозбірливе. Значна кількість помилок не дає змоги інтерпретувати зміст розповіді.
Виразність та експресивність	
5	Мовлення вступника виразне. Акценти в тексті та окремих реченнях поставлені вдало. Використані риторичні фігури, які увиразнюють мовлення.
3	Відсутні риторичні фігури. Текст виголошується швидко, монотонно.
1	Мовлення нерозбірливе. Неможливо простежити власне ставлення мовця до виголошеної проблеми.
0	Мовлення невиразне, нерозбірливе. Повністю відсутнє емоційне ставлення до виголошуваного тесту.
Актуальність. Наявність фактичного матеріалу	
5	Вступник наводить чіткі приклади, які стосуються визначеної проблеми. Розповідь не відірвана від реального життя.
3	Висловлювання частково позбавлене актуальності, проте вступник апелює до суспільних, історичних реалій.
1	У висловлюванні використані лише загальні фрази, які не пов'язані із сьогоденням.
0	Повністю відсутня актуальність розповіді. Висловлювання складається із набору фраз, які не пов'язані із реальним життям чи сьогоденням.

Рейтинг вступника
відповідно до набраних балів за співбесіду з української мови

Таблиця переведення балів, отриманих за співбесіду з української мови, у рейтингову оцінку (за шкалою 100-200 балів)

Бал за співбесіду	Рейтингова оцінка		Бал за співбесіду	Рейтингова оцінка
1	не склав		51	146
2	не склав		52	147
3	не склав		53	148
4	не склав		54	149
5	не склав		55	150
6	не склав		56	151
7	не склав		57	152
8	не склав		58	153
9	не склав		59	154
10	100		60	155
11	102		61	156
12	104		62	157
13	106		63	158
14	108		64	159
15	110		65	160
16	111		66	161
17	112		67	162
18	113		68	163
19	114		69	164
20	115		70	165
21	116		71	166
22	117		72	167
23	118		73	168
24	119		74	169
25	120		75	170
26	121		76	171
27	122		77	172
28	123		78	173
29	124		79	174
30	125		80	175
31	126		81	176
32	127		82	177
33	128		83	178
34	129		84	178
35	130		85	180
36	131		86	181
37	132		87	182
38	133		88	183
39	134		89	184
40	135		90	185
41	136		91	186
42	137		92	187
43	138		93	188
44	139		94	189
45	140		95	190
46	141		96	192
47	142		97	194
48	143		98	196
49	144		99	198
50	145		100	200

**ЗРАЗОК ЗАВДАННЯ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ**

1. З яких морфем (значущих частин) складається слово? Наведіть приклади. **(10 б)**
2. Чому у словах *стіл, гора, море* і т.д. вживається маленька літера? **(10 б)**
3. Поясніть вживання слів «*громадський*» та «*громадянський*» на прикладах. **(10 б)**
4. Визначити члени речення. **(15 б)**
Яскраве світло вдалині поступово почало згасати..
5. Утворіть, де можливо, ступінь порівняння прикметників: *серпневий, голосний*. **(15 б)**
6. Поясніть вживання позначеного цифрою розділового знака в реченні. **(15 б)**
Можливо, (1) варто забути минулі образи.
7. Мінівиступ. Висловіть свою думку (7-10 речень) стосовно проблеми (питання). **(25 б)**
Чому, на вашу думку, важливо зберігати історичні пам'ятки (книги, будівлі, монументи)?